

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽¹⁾ (στο εξής: Χάρτης), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 38 του Χάρτη, του άρθρου 6, παράγραφος 1, και του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽²⁾, την έννοια ότι, όταν ένα δικαιοδοτικό όργανο που έχει επιληφθεί διαφοράς σχετικής με σύμβαση που έχει συναφθεί με καταναλωτές καλείται να εκτιμήσει κατά πόσον μια ρήτρα της σύμβασης είναι καταχρηστική και ένα δικαιοδοτικό όργανο άλλου κράτους μέλους έχει αποδεδειγμένα κρίνει, υπό ανάλογες πραγματικές περιστάσεις, ότι μια ρήτρα σύμβασης ανάλογου ή ίδιου ακριβώς περιεχομένου είναι καταχρηστική, ο καταναλωτής μπορεί να αξιώσει από το δικαιοδοτικό όργανο (στο οποίο έχει προσφύγει) να λάβει υπόψη, κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν η επίμαχη ρήτρα είναι καταχρηστική, την απόφαση που έχει εκδώσει το δικαιοδοτικό όργανο του άλλου κράτους μέλους;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: Προσβάλλει το δικαιοδοτικό όργανο στο οποίο έχει προσφύγει ο καταναλωτής το θεμελιώδες δικαίωμα που απονέμουν στον καταναλωτή αυτό οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 47 και 38 του Χάρτη, αν δεν λάβει υπόψη του την απόφαση που έχει αποδεδειγμένα εκδώσει ένα δικαιοδοτικό όργανο άλλου κράτους μέλους σχετικά με το ζήτημα αν είναι καταχρηστική μια ρήτρα σύμβασης ανάλογου ή ίδιου ακριβώς περιεχομένου;

⁽¹⁾ ΕΕ C 364, της 18.12.2000, σ. 1.

⁽²⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Αυγούστου 2012 η Fruit of the Loom, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 21 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση T-514/10, η Fruit of the Loom, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-392/12 P)

(2012/C 355/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Fruit of the Loom, Inc. (εκπρόσωπος: S. Malynicz, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την από 21 Ιουνίου 2012 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-514/10.
- να καταδικάσει το Γραφείο και παρεμβαίνουν στα δικαστικά τους έξοδα καθώς και στα έξοδα της ανααιρεσείουσας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε ότι κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾ η ανάλυση περιλαμβάνει τρεις φάσεις. Πρώτον, είναι αναγκαίο να αξιολογηθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος στην καταχωρισμένη του μορφή. Δεύτερον, πρέπει να αξιολογηθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος λόγω της χρήσεως που του έχει γίνει. Τρίτον, είναι αναγκαίο να διαπιστωθεί αν ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος στην καταχωρισμένη του μορφή έχει αλλοιωθεί. Αν το Γενικό Δικαστήριο είχε ακολουθήσει την προσέγγιση αυτή, θα είχε διαπιστώσει ότι η απόδειξη της χρήσεως του σήματος πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α, του κανονισμού για το σήμα.

Το Γενικό Δικαστήριο επέβαλε έναν εσφαλμένο κανόνα σχετικά με την ερμηνεία του κοινοτικού σήματος, δυνάμει του οποίου αν οι καταναλωτές ενός κράτους μέλους δεν καταλαβαίνουν ένα λεκτικό στοιχείο σήματος (είτε επειδή πρόκειται για δυσνόητη λέξη σε άλλη γλώσσα της Ένωσης είτε επειδή δεν μοιάζει με καμία λέξη της δικής τους γλώσσας) το στοιχείο αυτό πρέπει, εντούτοις, να θεωρηθεί ότι έχει εξίσου διακριτικό χαρακτήρα με ένα λεκτικό στοιχείο το οποίο μπορούν να καταλάβουν οι καταναλωτές και το οποίο διαφέρει με τη σειρά του διακριτικό χαρακτήρα.

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ή δεν εφάρμοσε κατ' αναλογία τη νομολογία του Δικαστηρίου όσον αφορά τη χρήση στο πλαίσιο του διακριτικού χαρακτήρα που αποκτάται δια της χρήσεως, δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, κατά το οποίο η κτήση διακριτικού χαρακτήρα μπορεί να προέλθει τόσο από τη χρήση, ως μέρους καταχωρισμένου σήματος, ενός στοιχείου του σήματος αυτού όσο και από τη χρήση χωριστού σήματος σε συνδυασμό προς καταχωρισμένο σήμα (βλ. απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, C-353/03, Nestlé, Συλλογή 2005, σ. I-6135, σκέψη 30).

Το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τη χρήση εκ μέρους του ανααιρεσείοντος της λέξεως FRUIT στις ανεπίσημες συναλλαγές του με τους πελάτες του. Αντιθέτως προς ό,τι διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο, η χρήση αυτή δεν ήταν αμιγώς εσωτερική και συνιστούσε ουσιαστική χρήση του σήματος αυτού.

Το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τη χρήση εκ μέρους του ανααιρεσείοντος του σήματος FRUIT στον ιστότοπό του www.fruit.com. Αντιθέτως προς τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου, η χρήση αυτή δεν απέβλεπε στην προώθηση προϊόντων και συνιστούσε ουσιαστική χρήση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 1 της 1.1.1995, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Fermo (Ιταλία) στις 29 Αυγούστου 2012 — Ποινική διαδικασία κατά M

(Υπόθεση C-398/12)

(2012/C 355/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Fermo